

Sygn. akt I Co 541/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Braniewie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Katarzyna Frąć

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2015 roku w Braniewie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej wierzyciela Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

przeciwko dłużnikom E. K. i L. K. (1)

na skutek skargi dłużników na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Braniewie M. K. - postanowienie z dnia 20 lipca 2015 r. o ustaleniu kosztów egzekucji (sygn. akt Km 1240/14)

postanawia:

oddalić skargę.

UZASADNIENIE

Dłużnicy E. K. i L. K. (2) wnieśli skargę na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Braniewie M. K. w sprawie Km 1240/15 - postanowienie z dnia 20 lipca 2015 r. o ustaleniu kosztów egzekucji. Zarzucili, że o wszczęciu egzekucji zawiadomieni zostali dnia 14 października 2014 r., natomiast dnia 13 października 2014r. uregulowali należność wynikającą z wyroku bezpośrednio wierzycielowi o czym poinformowali komornika. Nadto 29 czerwca 2015 r. wpłacili wierzycielowi dalszą kwotę 84,40 zł kosztów, których nie znali przed wszczęciem egzekucji. Zarzucili, że skoro przed wszczęciem egzekucji uiszcili wierzycielowi całą wierzytelność o której wiedzieli, nie ma związku między czynnościami komornika a spłatą. W związku z tym kosztami egzekucji powinien być obciążony wierzyciel a nie dłużnicy.

W uzasadnieniu zaskarżonej czynności komornik wskazał, że wpłata przez dłużników dokonana została 13 października 2015 r. zatem po wszczęciu egzekucji i podjęciu pierwszych czynności egzekucyjnych, nadto nie została uregulowana całość roszczenia. Dnia 09 lipca 2015 r. wierzyciel zawiadomił komornika o uregulowaniu przez dłużników pozostałych należności, co skutkowało zakończeniem egzekucji.

Z akt sprawy Km 1240/14 wynika, że dnia 23 września 2014 r. do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Braniewie M. K. wpłynął wniosek wierzyciela o wyegzekwowanie od dłużników kwoty 3.600,- złotych zasądzonej prawomocnym wyrokiem z dnia 21 lutego 2013 r. sygn. akt I C 178/12 Sądu Okręgowego w Elblągu tytułem zwrotu kosztów procesu, kwoty 60,- złotych z tytułu kosztów postępowania o nadanie klauzuli wykonalności, kosztów zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym i kosztów postępowania egzekucyjnego. Komornik podjął czynności egzekucyjne. Dnia 24 września 2014 r. wszczął egzekucję. Skierował do dłużników zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, wezwania do złożenia wyjaśnień, podjął czynności zmierzające do zajęcia wynagrodzenia za pracę dłużnika. Dłużnicy wiedząc o wszczęciu egzekucji powzięli dnia 14 października 2014 r. Dzień wcześniej, dnia 13 października 2014 r. zapłacili bezpośrednio wierzycielowi kwotę 3.600,- zł, o czym wierzyciel zawiadomił komornika pismem z dnia 21 października 2015 r. wskazując, że jest to należność z tytułu wymienionych w tytule wykonawczym kosztów zastępstwa procesowego. Wniósł jednocześnie o kontynuowanie egzekucji w zakresie pozostałych należności.

Komornik dnia 13 kwietnia 2015 r. skierował do dłużników wezwanie do zapłaty kosztów zastępstwa w egzekucji 150,- zł, kosztów klauzuli 60,- zł, opłaty egzekucyjnej 552,66 zł i wydatków gotówkowych 34,16 zł. Pismem z dnia 09 lipca 2015 r. wierzyciel zawiadomił komornika, że dnia 29 czerwca 2015 r. otrzymał od dłużników pozostałą część należności, wniósł o zakończenie postępowania egzekucyjnego i równocześnie cofnął wniosek o koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym.

Postanowieniem z dnia 20 lipca 2015 r. komornik zakończył postępowanie egzekucyjne w sprawie i ustalił koszty egzekucji na kwotę 590,91 zł, w tym opłata stosunkowa 549,- zł i doręczanie korespondencji 41,91 zł, postanawiając o obciążeniu nimi w całości dłużników.

Dłużnicy kwestionują czynność komornika z dnia 20 lipca 2015 r. uważając, że to nie oni powinni być obciążeni określonymi kosztami lecz wierzyciel, który wszczął - a następnie kontynuował - postępowanie egzekucyjne niecelowo, skoro zapłacili mu określoną w wyroku należność i nastąpiło to według nich przed wszczęciem egzekucji.

Stosownie do art. 770 zd. pierwsze kpc, dłużnik powinien zwrócić wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji.

Zasadą w postępowaniu egzekucyjnym jest ponoszenie przez dłużnika kosztów egzekucji, przy czym jedynie kosztów niezbędnych do celowego jej przeprowadzenia. Niewątpliwie zatem dłużnik nie powinien być obciążany kosztami, które np. wynikają z niesumiennego postępowania wierzyciela. Nie mogą bowiem zasługiwać na aprobatę takie sytuacje, w których wierzyciele decydują się na wszczęcie egzekucji, mimo że istnieją wszelkie podstawy, aby uznać, że świadczenie pieniężne zasądzone prawomocnym orzeczeniem zostanie zrealizowane przez dłużnika dobrowolnie, bez potrzeby uciekania się do przymusowego zrealizowania wierzytelności. Precyzuje to art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (jedn. tekst Dz. U. z 2015r. poz. 790) stosownie do którego, w przypadku niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2 (opłata stosunkowa), uiszcza wierzyciel. Uznać zatem należy, że dłużnik nie powinien być obciążany kosztami, jeżeli nie dał podstawy do wszczęcia przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego, np. gdy realizuje dobrowolnie nałożony na niego w tytule egzekucyjnym obowiązek.

W niniejszej sprawie taka sytuacja nie występuje. Wyrok w sprawie I C 178/12 wydany został przez Sąd Okręgowy w Elblągu dnia 21 lutego 2013 r. Wyrok ten w zakresie zasądzonej w nim kwoty 3.600,- zł z tytułu kosztów procesu /pkt 3/ uprawomocnił się 15 listopada 2013 r. wobec rozstrzygnięcia przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku sygn. akt I ACa 542/13 na skutek apelacji stron. Już zatem od 15 listopada 2013 r. dłużnicy wiedzieli o powinności zrealizowania na rzecz wierzyciela obowiązku zapłaty kwoty 3.600,- zł z tytułu zwrotu kosztów procesu w sprawie IC178/12 Sądu Okręgowego w Elblągu. Powinności tej nie realizowali, dając tym wierzycielowi podstawę do wszczęcia egzekucji. Nie ulega przy tym wątpliwości, że wierzyciel oczekiwał na dobrowolne wywiązanie się przez dłużników z obowiązku zapłaty i to długo, gdyż blisko rok, zanim podjął pierwsze czynności zmierzające do skierowania sprawy do komornika. Dnia 03 września 2014 r. uzyskał bowiem klauzulę wykonalności (w której przyznane mu zostały koszty postępowania klauzulowego) i następnie wnioskiem z dnia 19 września 2014 r. - który do kancelarii komornika M. K. wpłynął dnia 23 września 2014 r., wniósł o wszczęcie egzekucji. Postępowanie egzekucyjne wszczęte zostało przez komornika w dniu następnym. Dłużnicy część egzekwowanej należności (kwotę zasądzonych w wyroku kosztów procesu) zapłacili wierzycielowi dnia 13 października 2014 r. a zatem po wszczęciu egzekucji. Okoliczność że dłużnicy należność określoną w tytule egzekucyjnym zapłacili wierzycielowi dzień przed powzięciem przez nich wiadomości o wszczęciu egzekucji nie oznacza, że wszczęcie postępowania było niecelowe. Celowe było również dalsze prowadzenie egzekucji, o pozostałe nieuregulowane należności, skoro po wpłacie z dnia 13 października 2014 r. takowe pozostały. Brak zatem podstaw do obciążenia kosztami egzekucyjnymi wierzyciela.

W związku z powyższym Sąd postanowił jak w sentencji.